

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **T. E. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2012, čj. 8 A 69/2012 - 31,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Rozsudkem ze dne 15. 11. 2012, čj. 8 A 69/2012 - 31, městský soud rozhodl, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 11. 11. 2006 ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

II.

Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Pokud by stěžovatel byl nucen rozhodnout ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci napadeného rozsudku, nepochybně by došlo k zásahu do práv žalobce. Stěžovatel by nebyl schopen v tak krátké lhůtě umožnit žalobci aktivně se účastnit řízení a zároveň by neměl dostatek času k vyhodnocení pohovoru s žalobcem, který proběhl dne 20. 11. 2012. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by byl naopak stěžovateli otevřen prostor pro řádné rozhodnutí o žádosti žalobce. Stěžovatel by rovněž nemusel rozhodnout v souladu s napadeným rozsudkem, o jehož nezákonnosti je přesvědčen. Stěžovatel doplnil, že lhůta pro vydání rozhodnutí byla prodloužena v souladu se zákonem do 3. 1. 2013.

III.

Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že novelizací soudního řádu správního provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně ustanovení týkajících se odkladného účinku. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení argumentů stěžovatele k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, vyslovil, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného, osoby zúčastněné na řízení). Budou však zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu právě s ohledem na to, která z procesních stran je uplatní. Kasační stížnosti žalovaného správního orgánu bude odkladný účinek přiznán zpravidla v ojedinělých případech, kde by respektování soudního rozhodnutí mohlo způsobit závažné důsledky (např. vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, apod.). Jakkoliv se usnesení rozšířeného senátu opíralo o předchozí právní úpravu, je v přiměřeném rozsahu i nadále použitelné.

Stěžovatel zdůvodnil svoji žádost o přiznání odkladného účinku tím, že v krátké lhůtě stanovené napadeným rozsudkem nebude schopen ve věci řádně rozhodnout, což bude mít v konečném důsledku negativní dopad do práv žalobce. Tento argument nelze považovat za relevantní důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve shora zmiňovaném usnesení čj. 2 Ans 3/2006 - 49, uvedl, že „[i] správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a odst. 4, § 107 s. ř. s.). Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá však na plnění povinností správním orgánem žádný vliv.“ Podání kasační stížnosti vyjadřující nesouhlas s napadeným rozsudkem nemůže samo o sobě vést k tomu, že procesy navazující na pravomocné rozhodnutí krajského soudu ustanou až do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Řízení o kasační stížnosti není součástí správního řízení a nebrání správnímu orgánu ve věci rozhodnout.

Nadto je nutno zdůraznit, že v posuzované věci bylo před městským soudem vedeno řízení o žalobě proti nečinnosti žalovaného. Napadeným rozsudkem pak byla stěžovateli uložena povinnost vydat rozhodnutí, nikoliv povinnost vydat rozhodnutí konkrétního obsahu a s určitým výrokem. Za této situace tudíž stěžovateli nepochybně nevznikne újma nepoměrně větší, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám, pokud bude respektovat napadený rozsudek a vydá rozhodnutí ve stanovené lhůtě.

V posuzovaném případě nemohou z povahy věci nastat ani negativní důsledky „obžिवnutí“ správního rozhodnutí předvídané v usnesení rozšířeného senátu čj. 2 Ans 3/2006 - 49. Žalovaný totiž prozatím rozhodnutí nevydal, není zde proto žádný správní akt, který by za podmínky zrušení napadeného rozsudku mohl „ožít“.

Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci se nejedná o onen ojedinělý případ, kde by respektování soudního rozhodnutí mohlo způsobit závažné důsledky. Návrh na přiznání odkladného účinku proto není opodstatněný.

Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. prosince 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu